

Кизилова В.В., Овдійчук Л. М., Дячок С. О., Макаренко В. М.). Київ.
2023. 57 с.

*Христина Козловська,
Тернопільський національний педагогічний
університет імені Володимира Гнатюка
студентка I курсу
факультету філології та журналістики
Науковий керівник:
М. Гудз*

«СТОРИТЕЛІНГ» ЯК ІННОВАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЯ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Концепція «Нова українська школа» і Державний стандарт базової освіти, і Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті важливе місце відводять саме формуванню комунікативних здібностей. «Заговори, щоб я тебе побачив», – казав давньогрецький філософ Сократ і не помилявся, адже розвиток мистецтва мовлення, відіграє не останню роль у формуванні цілісної особистості.

Сучасна освітня парадигма орієнтує педагогів на пошук нових, ефективних методів та технологій навчання, які б сприяли формуванню в учнів ключових компетенцій, зокрема, комунікативної, творчої, соціально-емоційної. Одним із таких інноваційних підходів є технологія «сторітелінг».

«Сторітелінг» (від англ. storytelling – розповідь історій) – це мистецтво розповідати історії, яке використовується в різних сферах життя, зокрема, в освіті. Ця технологія передбачає активне залучення учнів до процесу навчання через розповіді, казки, легенди, міфи, байки, притчі, анекдоти, вірші, епічні твори тощо [3].

На уроках української літератури метод сторітелінгу застосовується на основі творів, вивчення яких передбачено чинною програмою. Він сприяє формуванню компетентного учня, у якого спостерігаються потреба в читанні літературних творів, здатність осмислювати, уявляти, інтерпретувати прочитане, знаходити авторські задумки.

Ж. Єрмолаєва стверджує, що сторітелінг розвиває в учнів уміння аналізувати прочитане, емоційний інтелект, мовленнєву комунікацію, креативність та критичне мислення [1].

Мета статті – висвітлити проблему застосування технології сторітелінг на уроках української літератури в базовій школі.

Чому сторітелінг – ефективний метод навчання? Історія зацікавить аудиторію, якщо буде драматичною, переконливою, достовірною, у її центрі – літературний герой, що діє, розвивається. Така історія впливає на учнів, викликаючи різні емоції.

Цю технологію вперше було використано наприкінці минулого століття керівником корпорації американцем Девідом Армстрономом для ефективного навчання нових працівників своєї компанії. Нині сторітелінг широко використовується не лише в бізнесі, а й в освіті. В Україні опис цієї, відносно нової, педагогічної технології знаходимо у працях М. Василюшиної, Н. Гущиної, О. Карманової, Ю. Меркулової, О. П'ятецької, К. Симоненко та інші [2].

Цю технологію вперше було використано наприкінці минулого століття керівником корпорації американцем Девідом Армстрономом для ефективного навчання нових працівників своєї компанії. Нині сторітелінг широко використовується не лише в бізнесі, а й в освіті. «Майстерність розуму сприймати історії дала змогу людям упорядкувати потік подій у керовану та

раціональну дійсність. Історія структурує життєві процеси, вибудовуючи з хаосу, суперечностей та безглуздості порядок, єдність і сенс», — зазначають Р. Мак-Кі та Т. Джерас [4].

Дослідники виокремлюють такі основні функції сторітелінгу, як:

1. Мотиваційна. Це спосіб переконання учнів, який дає змогу надихнути їх на прояв ініціативи в навчальному процесі.
2. Об'єднуюча. Історії є інструментом розвитку дружніх, колективних міжособистісних стосунків у класі, групі.
3. Комунікативна. Історії здатні підвищити ефективність спілкування на різних рівнях.
4. Інструмент впливу. Дозволяє не директивно впливати на учнів та формувати в них суспільно корисні переконання.
5. Утилітарна. Один із найпростіших способів донести до інших зміст завдання або проекту [1].

Специфіку використання технології сторітелінг у дидактичному процесі, її ефективність дослідники обумовлюють тим, що у ній тісно переплетені педагогіка, психологія й акторська майстерність. Захоплюючі історії найбільш доступні для сприйняття саме учнями молодшого шкільного віку, вони розширюють словниковий запас, збуджують емоції, уяву, асоціативне мислення, що підвищує рівень концентрації уваги; мотивують до позитивних змін.

Класичним, або пасивним сторітелінгом в педагогіці називають такий, коли сам учитель створює і розповідає історію, а учні є її слухачами.

Активним називається сторітелінг, при якому історії складають учні. Вирішальним, є вдало підібраний заголовок, який миттєво зможе зацікавити слухачів [2].

Прийоми сторітелінгу:

Приєм	Опис
«Арифметика геніальності»	Учитель пропонує числа, учні пов'язують їх з біографією письменника, складають історію
«Історія у фактах»	Педагог пропонує учням назвати епізоди в біографії, які відіграли визначальну роль в житті письменника, за ними скласти історію
«Детективна історія»	Учитель пропонує скласти історію злочину на основі твору або розіграти її у формі діалогу.
«Моя правда»	Старшокласники створюють історії від імені різних персонажів одного твору
«Література – підручник життя»	Учитель пропонує учням скласти історії, на основі яких були написані твори, у яких є або автобіографічна основа або реальні прототипи літературних героїв.

Отже, технологія сторітелінгу належить до інноваційних педагогічних технологій, що допомагає учневі краще засвоїти матеріал, поданий у вигляді захоплюючої оповідки; сприяє розвитку особистісних якостей школяра, дозволяє проявити активність і творчість. У розвитку комунікативної компетентності учнів базової школи ця технологія відіграє особливу роль, оскільки є найбільш ефективною, дає можливість вирішити різні комунікативні завдання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бондаренко Н. Storytelling як комунікаційний тренд і всепредметний метод навчання Н. Бондаренко Молодь і ринок. 2019. 130 с.
2. Гич Г. Сторітелінг як інноваційна методика формування мовної компетенції. Науковий вісник Миколаївського університету ім. В. О. Сухомлинського. 2015. 192 с.

3. Куш Т. Майстерня креативності. Методичний журнал «Педагогічна майстерня». 2016. 35 с.

4. Макарова Л., Корнієнко Л., Рига Г. Сторітелінг як технологія розвитку креативності здобувачів вищої освіти КЗ «Покровський педагогічний коледж». 2018 р. 37 с.

*Олег Авраменко,
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка,
студент 2 курсу
факультету іноземних мов
Науковий керівник:
д. пед.н., професор Н. Грицак*

ВИХОВАННЯ В УЧНІВ ХУДОЖНЬОГО СПРИЙНЯТТЯ СВІТУ КРІЗЬ ПРИЗМУ ЗБІРКИ «КВІТИ ЗЛА» ШАРЛЯ П'ЄРА БОДЛЕРА

Одним із важливих завдань шкільної освіти при викладанні гуманітарних предметів є формування в учнів естетичного сприйняття світу. Це розвиватиме їхній художній смак, сприятиме формуванню культурної компетентності та розширюватиме розуміння суспільства та культури. Надзвичайно важливо знайомити учнів із шедеврами світової класики, зокрема із творами Шарля П'єра Бодлера [1]. Це має вагоме значення зараз, у час найбільшої з часів Другої світової війни у континентальній Європі, адже в умовах глобальних викликів та соціальних змін мистецтво стає не лише засобом естетичного задоволення, але й інструментом для розуміння складних аспектів сучасного світу, відрадою у важку хвилину. Проза і поезія дозволяє легше переносити складні життєві ситуації, особливо кризові етапи, котрі можуть переживати той чи інший народ, чи окремі особистості. Художня література посилює національну свідомість та силу духу. Отож, чому зараз так важливо формувати в учнів художнє сприйняття світу?

У наш час прагматизації суспільства, коли меркантильність та поверховість сприйняття світу стають нормою, глибокий аналіз тих творів світової літератури, де акцентується на моральних, естетичних категоріях чи